

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภาคการผลิต ตามรายสาขา คือ สาขาเกษตรกรรม สาขาอุตสาหกรรม และสาขาการบริการ กับ งบประมาณของประเทศไทย โดยมุ่งเน้นการสร้างแบบจำลองประกอบด้วยสมการถดถอย พหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรภาคการผลิตในแต่ละสาขาที่มีผล ต่อการเปลี่ยนแปลงงบประมาณของประเทศไทย ใช้ข้อมูลทศนิยมิ รายเดือนระหว่าง พ.ศ. 2540-2549

ผลการศึกษา พบว่าตัวแปรภาคการผลิตที่ได้จากการคัดเลือกโดยวิธีพหุถดถอย แบบขั้นตอน มี 3 ตัวแปร คือ สาขาเกษตร ได้แก่ การประมง (FI) สาขาการบริการ ได้แก่ การบริหารประเทศและการป้องกันประเทศ (PD) และ ธนาคาร ประกันภัย (WR) ทั้ง 3 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กับงบประมาณของประเทศ (Y) ที่ระดับช่วงความเชื่อมั่น 99% โดยสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงงบประมาณ (Y) ได้ร้อยละ 86 ค่า Durbin Watson (D.W) เท่ากับ 2.371 อยู่ในช่วงที่ไม่เกิดปัญหา Autocorrelation และมีความคลาดเคลื่อนของเส้น ถดถอย (SE) เท่ากับ 23921.45 โดยที่ การบริหารประเทศและการป้องกันประเทศ (PD) และ ธนาคาร ประกันภัย (WR) มีความสัมพันธ์ ทิศทางเดียวกับ งบประมาณของประเทศ (Y) ตามสมมติฐาน ส่วนการประมง (FI) มีความสัมพันธ์ ทิศทางตรงข้ามกับงบประมาณ ของประเทศ (Y) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

การที่ประเทศไทยจะมีการพัฒนาผลผลิตมวลรวม (GDP) ได้นั้น รัฐบาลจำเป็นต้องเพิ่มงบประมาณในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะผลผลิตสาขาบริการ ได้แก่ การบริหารประเทศและการป้องกันประเทศ (PD) ธนาคาร ประกันภัย (WR) และการเพิ่มขึ้นจะต้องสอดคล้องกับการเติบโตทางเศรษฐกิจหรืออาจกล่าวได้ว่าควรเพิ่ม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ในอนาคตที่คุ้มค่าแล้วงบประมาณที่เพิ่มสูงขึ้นก็ไม่ได้ ก่อให้เกิดปัญหาในระยะยาวแก่งบประมาณของประเทศแต่อย่างใด ขณะเดียวกันการเพิ่ม งบประมาณในสาขาเกษตร รัฐบาลคงต้องให้ความสำคัญกับการประมง(FI)มากที่สุด โดย การเพิ่มงบประมาณเพื่ออาชีพการประมงนั้น รัฐบาลต้องหาวิธีการที่ไม่ทำให้การจัดสรร งบประมาณในการพัฒนาอาชีพเกษตรอื่นๆลดลงด้วย

This investigation is concerned to determine the relationship between the product line variables of agriculture, industry and services and the budget of Thailand. To this end is developed a multiple regression model in order to examine the influences of the aforesaid product line variables on the budget.

In this connection, the researcher utilized relevant secondary data for the most part taken from quarter data collected by the Bank of Thailand for the period between 1997 and 2005.

Findings are as follows:

There are three variables of importance that have been isolated by an application of the stepwise regression method. These three variables are the agricultural product line in the area of fisheries (Fi), the services line in the area of public administration and defense (Pd), and the wholesale and real estate line (Wr). If two variables directly vary with the budget of Thailand at a 99 percent level of assurance, this would be explanatory of changes in the budget (Y) at the 86 percent level with the Durbin-Watson (D.W.) statistic being equal to 2.371. This D.W. statistic shows that this correlation is free of autocorrelation factors with the inconsistency of the standard error (S.E.) also being equal to 23921.45.

On the other hand, the public administration and defense (Pd), and wholesale and real estate (Wr) variables have the same correlation with the budget (Y) as was postulated in the hypothesis framed for this investigation.

To increase the Gross Domestic Product (GDP) in Thailand, the government must increase the budget for development, especially for the services line, namely, public administration and defense (Pd), and for wholesale and real estate (Wr). Such increases should be used to stimulate economic growth even if at the cost of deficit spending. In the future, an increased budget will not cause any long term budgetary problems in Thailand. Although budgetary allocations for agriculture should be increased, the government must pay paramount attention to the area of fisheries. Even in view of increasing budgetary allocations for the area of fisheries, the government must at the same time strive to avoid untoward consequences for other areas of budgetary concern.